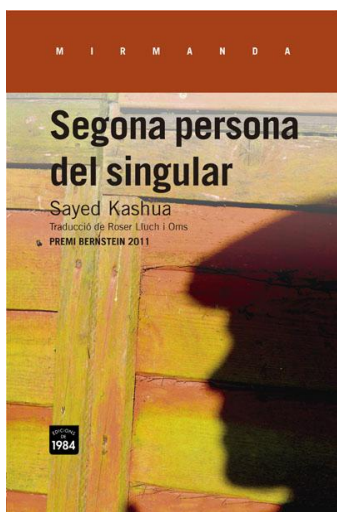

La llibretera de l'Altell, Irene Tortós-Sala, recomana SEGONA PERSONA DEL SINGULAR, de Sayed Kashua

¿Un llibre escrit per un àrab en llengua hebrea? Això ja em va cridar l'atenció, naturalment, i, encara que no tingués absolutament cap altra informació, vaig començar a llegir la primera pàgina. I després va venir la segona, i la tercera... i ja no vaig parar fins al final. I és que no només resulta curiosa la situació de l'autor (àrab que escriu en hebreu) sinó que el resultat és una novel·la interessantíssima. I ho és per la seva temàtica, pel rerefons d'una societat que a nosaltres —almenys a mi— ens és molt desconeguda, que és la micro-societat dels àrabs que s'han educat en la cultura i l'idioma jueu, a l'estat d'Israel. I també ho és, interessantíssima, per la narració en si mateixa, és a dir, els personatges, les seves històries, la veu narrativa... És fàcil intuir que els seus personatges són fruit de la seva pròpia

experiència com a àrab que s'ha culturalment transformat en hebreu. I, per tant, es tracta, podríem dir, que està basada “en fets reals”, encara que sigui una obra completament de ficció.

Encara que m'és impossible de comprovar, la traducció m'ha semblat esplèndida. El ritme i la fluïdesa de les paraules és tal que no sembla una traducció. Llàstima de la fòbia dels diccionaris catalans a utilitzar les lletres K o Z, semblen proscrietes, pobretes. Així, quibuts, o quipà —en comptes de kibutz o kipa—, per molt que sigui l'ortografia correcta, se'm fa molt estrany. Quin mal hi ha a mantenir l'ortografia internacional en paraules que no són catalanes?

Total, que per casualitat he fet una gran troballa. El que no he sabut trobar és el significat del títol. Si us plau, qui en tingui una pista que m'ho digui.

I, si us plau, val la pena la seva lectura. És d'alta recomanació!